

COPÁNEK

Když všechny ženy z transportu
už oholili
čtyři dělníci zametali
košťaty z lipových větví
vlasy na hromadu

Pod čistými skly
leží tuhé vlasy žen udušených
v plynových komorách
v těch vlasech jsou jehlice
i kostěné hřebeny

Neprozáří je světlo
nerozdělí je vítr
nedotkne se jich ruka
ani déšť ani ústa

Ve velkých truhlách
stáčejí se ty suché vlasy
udušených
i šedý copánek
myší ocásek s pentličkou
za který ve škole tahají
nezbední chlapci

OSVĚTIMSKÉ MUZEUM 1948

NAZÝVÁM MLČENÍM

Nenazvané mohu nazvat slovem
mohu nazvat vlasti
láskou zlatem růží
mohu volat anebo mlčet
mohu jmenovat barvy
moře ostrovy ptáky ovoce
Vyslovuji jméno své milované
vlast nazývám jménem
jediné slovo opakuji dvakrát
nenazvané nazývám mlčením